

यो यः स्र समरे पार्थं प्रतिसंरभते नरः । तस्य तस्यान्तको वाणः शरीरमुपसर्पति ।
 नृत्यतो रथमार्गेषु धनुर्व्यायच्छतस्तथा । न कश्चित्तत्र पार्थस्य ददृशेऽन्तरमण्वपि ।
 यत्तस्य घटमानस्य क्षिप्रं विसृजतः शरान् । लाघवात्पाण्डुपुत्रस्य व्यस्यन्त परे जनाः ।
 हस्तिनं हस्तिनन्तारमश्वमाश्विकमेव च । अभिनत् फाल्गुनो वौणरथिनश्च ससारथिं ।
 आवर्त्तमानमावृत्तं युध्यमानश्च पाण्डवः । प्रमुखे तिष्ठमानश्च न किञ्चिन्न निहन्ति सः ।
 यथोदयन्वै गगने सूर्यो हन्ति महत्तमः । तथाऽर्जुनो गजानीकमवधीत्कृष्णपत्रिभिः ।
 हस्तिभिः पतितैर्भिन्नैस्तव सैन्यमदृश्यत । अन्तकाले यथाभूमिर्व्यवकीर्णा महीधरैः ।
 यथा मध्यन्दिने सूर्यो दुःप्रेक्ष्यः पाणिभिः सदा । तथा धनञ्जयः क्रुद्धो दुप्रेक्ष्यो युधि शत्रुभिः ।
 तत्तथा तव पुत्रस्य सैन्यं युधि परन्तप । प्रभङ्गदुतमाविग्रमतोव शरपीडितं ।
 मारुतेनेव महता मेघानीकं व्यदीर्यत । प्रकाल्यमानं तसैन्यं नाशकप्रतिवीचिहंतुं ।
 प्रतोदैश्चापि कोटीभिर्जङ्गारैः साधुवाहितः । कशापाण्यभिघातैश्च वाग्भिर्याभिरेव च ।
 चोदयन्तो हयांस्तूर्णं पलायन्ते स्र तावकाः । सादिनो रथिनश्चैव पत्तयश्चार्जुनार्दिताः ।
 पार्श्व्यङ्गुष्ठाङ्गुशैर्नागं चोदयन्तस्तथा परे । संमोहिताः शरैश्चान्ये तमेवाभिमुखा ययुः ।
 तव योधा हतोत्साहा विभ्रान्तमनसस्तदा ।
 इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि जयद्रथवधपर्वणि अर्जुनयुद्धे एकोनत्रयोऽध्यायः ॥ ८६ ॥
 ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ तस्मिन्प्रभगे सैन्याये बध्यमाने किरोटिना । के तु तत्र रणे वीराः प्रत्युदीयुर्द्वनञ्जयं ।
 अहोस्त्रिच्छकटव्यूहं प्रविष्टा मोघनिश्चयाः । द्रोणमाश्रित्य तिष्ठन्तः प्राकारमकुतोभयं ।
 ॥ सञ्जय उवाच ॥ तथार्जुनेन सस्मग्ने तस्मिंस्तव बलेऽनघ । हतवीरे हतोत्साहे पलायनकृतचणे ।
 पाकशासनिनाऽभीक्ष्णं बध्यमाने शरोत्तमैः । न तत्र कश्चित्सङ्ग्रामे शशाकार्जुनमोचितुं ।
 ततस्तव सुतो राजन् दृष्ट्वा सैन्यन्तथागतं । दुःशासनो मृशं क्रुद्धो युद्धायार्जुनमभ्यगात् ।
 स काञ्चनविचित्रेण कवचेन समावृतः । जाम्बूनदशिरस्ताणः शूरस्त्रोत्रपराक्रमः ।
 नागानीकेन महता यसन्निव महीमिमं । दुःशासनो महाराज सव्यसाचिनमावृणोत् ।
 द्वादेन गजघण्टानां शङ्खानां निनदेन च । ज्याक्षेपनिनदैश्चैव विरावेण च दन्तिनां ।
 भृदिशयान्तरिचक्षुः शब्देनासोत्समावृतं । स मुहूर्त्तः प्रतिभयो दारुणः समपद्यत ।
 तान्दृष्ट्वापततस्त्रुणमङ्गुशैरभिचोदितान् । व्यालम्बहस्ताम्बरंभान्सपचानिव पर्वतान् ।
 सिंहनादेन महता नरसिंहो धनञ्जयः । गजानीकममित्राणामभितो व्यधमच्छरैः ।
 महोर्मिणमिवोद्धूतं श्वसनेन महार्णवं । किरोटी तद्गजानीकं प्राविशन्मकरो यथा ।
 काष्ठातीत इवादित्यः प्रतपन् सयुगचये । ददृशे दिक्षु सर्वासु पार्थः परपुरञ्जयः ।
 खुरशब्देन चाश्वानां नेमिघोषेण तेन च । तेन चोत्क्रुष्टशब्देन ज्यानिनादेन तेन च ।
 नानावादित्रशब्देन पाञ्चजन्यस्वनेन च । देवदत्तस्य घोषेण गाण्डीवनिनदेन च ।

२१०

२१०५

२१८०

२१८५

२१८०

२१८५